

ПРАВИЛО V.

За хвали те.

Треба другъ да тя хвали а не ты самъ си, дума Соломонъ; нека бжде единъ страненъ а не устни те ти. Единъ чловѣкъ който ся хвали самъ, прави да го познаятъ че не е достойнъ за нищо.

Не треба да хортуваме угодно за себе си; но не-треба да примѣлчине хвали те прилични за достойни те и добродѣтелни те хора; но да отбѣгнуваме ласкателството то.

Треба да приемаме хвали те образованно, а не да ги просиме; оныя кои то подаряватъ нѣкому нѣщо, и много го хвалятъ, изгубватъ сичко достойнство на този даръ; и оныя, кои то го приематъ и го унищожаватъ, и показватъ че сж безумни и злоотхранени.

Не треба да хвалиме какво да е нѣщо сосъ чуденъ, като че не сме видѣли никога такова нѣщо.

Вообще треба да сме внимателни кога то хвалиме нѣкого, да изгледваме работи те какви то сж, да ги испитваме какво чинатъ, и тогава да ги почитаме и хвалиме споредъ правила та на разумъ-тъ.

ПРАВИЛО VI.

Какъ треба да питаме, да отговаряме и да си изговаряме мысли те.

Нищо не е по безумно, по закачливо отъ разговоръ-тъ на оныя които испитватъ до джно работи совсѣмъ различни, работи кои то сж должни да не знаятъ никога.

Има нѣкоп хора, кои то на сѣка дума на приказки